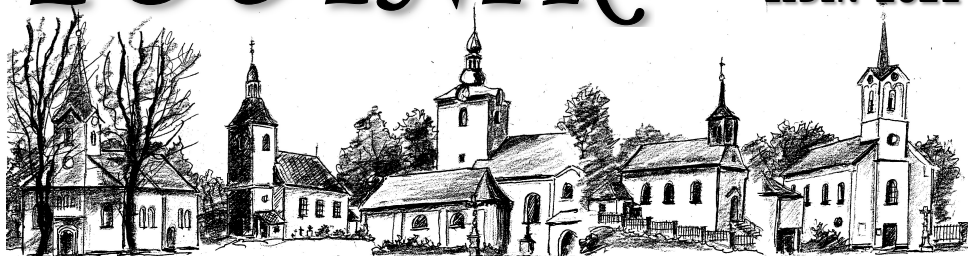

POUTNÍK

ROČNÍK XXV
VÁNOCE 2020
LEDEN 2021

HORŇŮ ČERANŮK – MARIÁNSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL – MARGARÉTA – P. MARIE

JAKUBOVICE – SV. ANTONIUS

BOLNÍ ČERANŮK – SV. JIŘÍ

PETROVICE – SV. FRANTIŠEK XAVERSKÝ

VERAŇŮVCE – SV. JÁN KŘTEL

Vzpomínáme na léto 2020: Farní Fotbalová Amatérská Liga

Vzpomínáme na léto 2020: Opékání na faře

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – LEDEN 2021

1. pá	Matky Boží Panny Marie	slavnost	Nový rok
2. so	svatí Basil Veliký a Řehoř Naziánský		Karina
3. ne	Nejsvětější jméno Ježíš; sv. Jenovéfa	2. po Narození	Radmila
4. po	bl. Anděla z Foligna		Diana
5. út	sv. Telesfor		Dalimil
6. st	Zjevení Páně	slavnost	Tři králové
7. čt	sv. Rajmund		Vilma
8. pá	sv. Severin		Čestmír
9. so	sv. Marcellin		Vladan
10. ne	Křtu Páně; sv. Agathon (Dobromil)	svátek	Břetislav
11. po	ct. Marie Elekta		Bohdana
12. út	sv. Probus (Pravoslav)		Pravoslav
13. st	sv. Hilarius z Poitiers		Edita
14. čt	sv. Sába Srbský		Radovan
15. pá	sv. Pavel Poustevník		Alice
16. so	sv. Marcel I.		Ctírad
17. ne	sv. Antonín Veliký	2. v mezidobí	Drahoslav
18. po	Panna Maria, Matka jednoty křesťanů		Vladislav
19. út	svatí Marius, Marta a jejich synové		Doubravka
20. st	svatí Fabián a Šebastián		Ilona
21. čt	sv. Anežka Římská		Běla
22. pá	sv. Vincenc		Slavomír
23. so	sv. Ildefons		Zdeněk
24. ne	sv. František Saleský	3. v mezidobí	Milena
25. po	Obrácení svatého Pavla	svátek	Miloš
26. út	svatí Timotej (Bohuslav) a Titus		Zora
27. st	sv. Anděla Mericiová		Ingrid
28. čt	sv. Tomáš Akvinský		Otylie
29. pá	sv- Sulpicius		Zdislava
30. so	sv. Martina		Robin
31. ne	sv. Jan Bosco	4. v mezidobí	Marika

Titulní fotografie: Betlém v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné – foto Ludmila Ešpandrová
 Str. 19: Lustr v kostele sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích – foto Ludmila Ešpandrová
 Texty jsou doplněny vlastní grafikou

POŘÁD ZPÍVAT HOSANNA

Jitka Hosanna Štěpánová je vdaná, vychovala čtyři děti, má šest vnoučat a je dominikánskou terciářkou

„Babi, ty šedivíš,“ všimla si Kristýnka. „Nejen to, taky mi vržou kolena, padají zuby a na čtení potřebuju brýle. Tak to prostě u babiček chodí.“

„Já nikdy nechci být stará!“ „A to já zase chci být stará,“ řekla jsem.

„Proč?“ divila se vnučka. „Přemýšlej,“ vyzvala jsem ji. „Můžou mít mladí lidé vnoučata?“ „Ne,“ kroutila hlavou, „to nemůžou.“ „Kdybych nebyla stará, neměla bych tebe a tvé brášky. A tvé sestřenice a malého Járu. A já vás chci mít. Mám vás ráda.“

„Aha,“ pochopila holčička. Pak se ke mně přitulila. „Já tě mám taky ráda, babičko.“ Chvilí o tom přemýšlela. „Ale stejně... Kdyby to šlo bez toho padání zubů... a bez brýlí...“

„Co myslíš, Kristýnko, chtělo by se lidem do nebe, kdyby byli zdraví, silní a radovali se ze života?“ „To asi ne,“ připustila Kristýnka. „Tak vidíš. Zdraví je Boží dar, ale starým lidem ho Pán Bůh bere, aby jim ukázal, že má pro ně ještě lepší dar. Aby se těšili do nebe.“ „Hm,“ ohrnula nos Kristýnka. „V nebi bude nuda. Pořád jenom zpívat Hosanna a Aleluja...“ „To ti určitě tvrdil někdo, kdo strašně rád zpívá,“ směju se. „Tvůj tatínek bude v nebi asi jezdit na kole. Strejda Myšák bude určitě chodit po horách. Teta se bude nejspíš opalovat u moře.“

„Fakt? Neděláš si legraci?“ Kristýnka vykulila oči. „Chceš mi tvrdit, že brácha bude v nebi hrát počítačové hry?“ „No, předpokládám, že Pán Bůh bude mít něco lepšího než počítač, ale bude-li to Kryštofa pořád bavit, tak bude hrát hry. Proč ne?“ „No, myslela jsem, že v nebi se musí pořád modlit a zpívat zbožné písničky a koukat zbožně na Pána Boha a tak...“

„Bůh nám slíbil, že nebe bude tak úžasné, že si to ani nedovedeme představit. A že tam všichni budou šťastní. Jak by asi byl šťastný někdo, kdo nerad zpívá, kdyby musel zpívat ještě i v nebi? Nebe je odměna těm, kdo tady na světě ukázali, že mají Pána Boha rádi a chtějí být s ním. Proto budou dělat to, co je nejvíc baví. Někdo možná zpívat Hosanna a někdo se bude chtít jenom dívat na Boží tvář. Bůh totiž není jenom jako obraz na zdi. Celá staletí se nemění, je stejný, ale není nehybný. Je živý, je to sám Život. Je plný radosti, jako by sám v sobě tančil. Dívat se bude stejně napínavé jako sledovat film. Budeš s úžasem hledět, ani si nevšimneš, že je půl věčnosti pryč!“

„To nevadí,“ zasmála se Kristýnka. „Tam už mě nikdo nebude honit, že musím jít spát!“

*Jan Moravec
převzato z Rodinného života, prosinec 2020*

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

VÝŇATEK Z APOŠTOLSKÉ EXHORTACE PAPEŽE FRANTIŠKA
GAUDETE ET EXSULTATE
O POVOLÁNÍ KE SVATOSTI V SOUČASNÉM SVĚTĚ
BŘEZEN 2018

„**Radujte se a jásejte (Gaudete et exsultate)**“ – říká Ježíš těm, kdo jsou pronásledováni nebo ponižováni kvůli Němu. Pán žádá všechno a nabízí pravý život, štěstí, pro které jsme byli stvořeni. Chce nás mít svatými a neočekává, že se spokojíme s průměrnou, ředěnou a nekonzistentní existencí.

Svatí, kteří již dosáhli Boží přítomnosti, jsou s námi spojeni pouty lásky a společenství. V beatifikačních a kanonizačních procesech se berou v potaz znamení hrdinského uplatňování ctností, obětí života v mučednictví a také případy obětování vlastního života za život druhých. Nemysleme jenom na blahoslavené a kanonizované. Duch svatý uděluje svatost především svatému věřícímu Božím lidu, protože „Bůh si nepřál posvětit a spasit lidi jednotlivě, s vyloučením jakéhokoli vzájemného vztahu, nýbrž chtěl z nich vytvořit lid, který by ho vpravdě uznával a svatě mu sloužil“.

Ke svatosti není třeba být biskupem, knězem, řeholnicí či řeholníkem. Častokrát jsme pokoušeni myslet si, že svatost je vyhrazena těm, kdo mají možnost zachovávat odstup od běžného zaměstnání, aby se věnovali modlitbě. Tak to není. Všichni jsme povoláni být svatými tím, že budeme žít lásku a nabízet každému svědectví v každodenním zaměstnání tam, kde jsme. Jsi zasvěcená nebo zasvěcený? Bud' svatý tím, že budeš radostně prožívat svoje zasvěcení. Jsi ženatý či vdaná? Bud' svatý v lásce a oddanosti vůči své manželce či manželovi, jako Kristus a církev. Jsi pracující? Bud' svatý poctivou a kompetentní prací ve službě bratřím. Jsi matka či babička? Bud' svatá trpělivým vyučováním dětí, aby následovali Ježíše. Máš pravomoc? Bud' svatý zápasem o obecné dobro a zřikáním se svých osobních zájmů.

Maria je tou, která překypovala radostí v Boží přítomnosti, uchovávala všechno ve svém srdci a dala své srdce, aby je pronikl meč. Ukazuje nám cestu svatosti a provází nás.

Doufám, že tyto stránky budou užitečné, aby se celá církev věnovala prosazování touhy po svatosti. Prosme, aby nám Duch svatý vlil intenzivní touhu být svatí k větší slávě Boží a povzbuzujme se v tomto předsevzetí navzájem. Tak budeme sdílet štěstí, které nám svět nebude moci odejmout.

*překlad originálního latinského textu: Radio Vaticana;
 pro Poutník připravil -zj-*

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

Arcibiskup Jurkovič varuje před vymyšlením nových lidských práv a zanedbáváním jejich principů *(Vatikán / Ženeva; 11. 12. 2020)*

V otázce úcty k lidským právům došlo ve světě k pokroku. Ohrožena je však samotná koncepce lidských práv, protože jest stále častěji odtrhována od antropologických hodnot, které stojí u jejich základů, upozorňuje u příležitosti včerejšího Dne lidských práv papežský představitel při agendách OSN v Ženevě.

Zdravotní stav arcibiskupa Graubnera se zlepšuje *(Olomouc; 8. 12. 2020)*

Stav olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera se po týdnu hospitalizace pomalu zlepšuje. Olomoucký arcibiskup a předseda České biskupské konference byl převezen do Fakultní nemocnice v Olomouci 30. 11. 2020 kvůli komplikovanému průběhu nemoci Covid-19.

Stanovy vatikánské finanční jednotky *(Vatikán; 5. 12. 2020)*

V rámci celkové reformy, kterou papež František uskutečňuje v institucích Svatého stolce a Městského státu Vatikán dnes papež schválil nový statut Finančního informačního úřadu (AIF), který se od nynějška nazývá „Finanční dozorcí a informační úřad“ (ASIF), sděluje tiskové prohlášení Svatého stolce.

Raniero Cantalamessa: kardinál, který zůstává kapucínem *(Vatikán; 30. 11. 2020)*

Z 13 mužů, které papež František minulou sobotu přiřadil do kardinálského sboru, je v české církvi nejznámější P. Raniero Cantalamessa, a to též díky četným knižním překladům a účasti na Katolické charismatické konferenci.

Uvězňená víra *(Itálie; 30. 11. 2020)*

V průměru 309 křesťanů je každý měsíc uvězněno z důvodu své víry v padesáti zemích světa, což znamená zhruba deset denně. Spolu s únosy přispívá tato situace k tomu, že „milióny křesťanů po celém světě žijí v trvalém ohrožení“.

Apel běloruských biskupů na ukončení politické krize *(Bělorusko; 28. 11. 2020)*

Katoličtí biskupové Běloruska se obrátili s apelem na věřící a na všechny lidi dobré vůle. Hlásí se v něm ke slovům papeže Františka, vybízejícím k pokojnému řešení krize a k zajištění plných lidských práv a občanských svobod v zemi.

50. výročí atentátu na Pavla VI. *(Vatikán; 27. 11. 2020)*

Právě před padesáti lety, 27. listopadu 1970, došlo k atentátu na dnes již svatého papeže Pavla VI. Po přistání v Manile se 73 letý papež Montini pozdravil s oficiální delegací; přitom na něj zaútočil pětaticetiletý bolivijský malíř Benjamin Mandoza y Amor, převlečený za kněze.

Odešel Václav Konzal; zemřel 3. 11. 2020 *(Praha; 20. 11. 2020)*

Na pražských Olšanech byl dnes pohřben Václav Konzal, filologa, byzantologa a paleoslavisty. Byl z rodu pokorných vědců, s jejichž dílem se setkáváme, aniž bychom o tom věděli. Patřil totiž ke skupině překladatelů liturgických textů, které dodnes používáme.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

SNAŽME SE ZAMYSLET 20

O tři dni později měli za úsvitu vyrazit k útoku. Otec Smith sloužil mši ve tři hodiny ráno v krytu majorově. Měl na sobě roucha, která pro něho vyšila Matka de la Tourová. Z jedné strany látku zlatou, protože zlaté barvy se může užívat o všech svátcích i feriálních dnech, a z druhé strany černou, protože bylo třeba soužit každou chvílí zádušní mši, když bylo ustavičně zabíjeno tolik ubohých vojáků.

Většina katolíků z praporu přišla na mši a k svatému přijímání. Otec Smith je nejprve vyzpovídal, protože nežili všichni tak, jak měli, hlavně co se týče červeného vína a krčem a děvčat a tak dále. Poněvadž jich bylo skoro padesát, musil kněz začít velmi časně, přesně řečeno hned o půl druhé, takže připadaly na každou zpověď jenom dvě minuty; smrtelné hříchy se hrnuly závodním tempem a stejně rychle byly smazávány. Kněz chtěl vyzpovídat nejprve majora pijáka, ale major řekl, že nemá-li páter Smith nic proti tomu, on by počkal až nakonec, protože se nedá říci, kolika hříchů by se ještě mohl dopustit za těch devadesát minut. A tak seděl otec Smith na bedně a poslouchal staré, prastaré příběhy o lidské křehkosti, a major přišel na řadu jako poslední a ani ten nebyl příliš originální, ale snad jenom proto, že se mu od poslední zpovědi před třemi dny naskytlo velmi málo příležitosti: vyznává se vám, otče, že hřešil a minulé ráno se mu v krytu zdálo, že se baví s děvčetem v hedvábných zelených kalhotách a potom ho vzbudil otrava rotmistr, a když si zase lehl, pokoušel se přivolat ten sen nazpátek, protože to byla opravdu holka k pohledání a její oči byly modré a hned zase fialkové.

Kněz užil za oltář bedny, na které před chvílí zpovídal; jenom na ni uložil přenosný oltářní kámen a postavil dvě svíčky a kříž. Když se obrátil a viděl v kolísavém světle svíček vážné tváře mužů horoucně se modlících, pomyslně si, že takto by se měla sloužit mše vždycky, ve velkém uctivém tichu a v blízkosti smrti. Nebylo tam zvonku, kterým by se mohlo zvonit při Sanctus, a tak major tloukl čajovou lžící na cínový džbán, a znělo to docela svatě. Znělo to ještě svatěji při pozdvihování, když byl Kristus opět v bílé hostii a v třaslavých stínech vína. Když se páter Smith nad tím tajemstvím modlil, děkoval velikému dobrotivému Bohu za tento bezpečný a spolehlivý zázrak, který, jak slíbil, potrvá navždycky, aby lidé mohli být odtrženi od svých hříchů a přitaženi k velikým a jasným věcem nebeským. Sestoupil mezi ně a podával jim přijímání, vkládaje Boha pod jejich střechy, aby byli očištěni od ohavností světa a aby Ho poznali, až se na ně usměje v ráji.

Jak se soumrak rozptyloval, uviděl pak v zákopech vojáka a jeho vzhled mu byl povědomý; najednou v něm poznal svého bývalého ministranta: „Anguse, chlapče, co tady děláš?“ „Proboha, páter Smith!“, podivil se mladý muž. „Jsem tu teprve dva dny, byl jsem zraněnej a to mě vytáhlo na chvíli z tohohle svinstva.“ Přízvuk hlasu a chování mladíkovo kněze polekalo. „Anguse, co se to s tebou stalo? A proč jsi nebyl u zpovědi a svatého přijímání?“

„K čertu, otče, nemluvte se mnou o náboženství!“ řekl Angus. „Milý synu, takhle nemůžeš mluvit se svým starým farářem,“ řekl vážně páter Smith. „A my dva

budeme mluvit o náboženství, protože náboženství je jediná věc, která vskutku stojí za řeč, a ty to víš právě tak dobře, jako já. Anguse, Anguse, kdo ti co napovídá!“

„Nikdo mi nic nenapovídal. Vím jenom, že náboženství je samý nesmysl a hloupost, nic víc. A lidi doma taky nestojí za nic. Tváří se, jako by jim kdovíjak záleželo na vás tady venku, ale ve skutečnosti jim na vás houby záleží...“ a *Angus vylil knězi celý svůj hněv a úzkost; nakonec se rozplakal.*

„Anguse, je ti dvacet let a ty si myslíš, že jsi moudřejší, než všichni svatí a doktoři Církve. Styď se! A teď mi honem pověz, cos dělal od své poslední zpovědi. Nemáme času nazbyt, protože bitva brzo začne.“

Když se Angus vyzpovídal, a dal mu rozhřešení a poučil ho, že se nesmí bát umřít, protože je teď ve stavu milosti a připraven objevit se před Ježíšem. Nesmí se ani příliš trápit tím, že lidé doma jsou bezmyšlenkovití a nerozumí ničemu o válce. Však oni porozumějí, až nastane mír a uvidí, jaký svět byl pro ně vybojován.

„Neboť svět bude po válce krásným místem na bydlení a bude mnohem víc královstvím Našeho Pána než před tím.“ „A jste si tím jistě, velebnej pane?“ „Jsem si tím jist. Biskup to také říká. Kdekdo to říká. Dává to ostatně zdravý rozum. Lidé přeci nemohou začít být zase sprostí a malicherní a sobečtí, když dovedli celá léta snášet všechny tyto věci.“

„Pro takovej svět by mi ani nevadilo umřít, velebnej pane. Děkuju, že jste mi pomoh'. Bojím se, že jsem před chvílí mluvil jako náramnej hlupák.“ A siskl knězi odhodlaně ruce.

Potom už si nemohli nic říci, protože začala uzavírací palba a vojáci se hrnuli do zákopů a stáli příkrčeni v ocelových přilbách pod zábradlím. Někteří žertovali a někteří byli vážně soustředěni do sebe, ale všichni si v duchu kladli touž otázku: „Přihodí se to *mně*?“ Vřava děl a vybuchujících granátů byla strašlivá. Kněz se v duchu ptal, jsou-li mezi Němci katolíci, a podal-li jim právě také kněz svatě přijímání a jak Náš Pán rozsoudí Němce a Brity, kteří se k němu hrnou v houfech, ještě rozpálení hněvem z bojiště. Potom se polekal sám sebe, neboť si uvědomil, že i on může každou chvíli umřít, a že si zatím přeje žít dál na tomto světě mezi reklamami na cigarety a sazemi a drogeriemi a hříchy, což je od něho pošetilost, když onen svět musí být o tolik líbeznější. Potom se vedle něho vyskytl jakýsi důstojník a díval se na hodinky a otec Smith udělal znamení kříže a zašeptal slova generálního rozhřešení, a dokonce někteří z těch, kteří nebyli katolíci, sklonili hlavy, neboť věděli, že otec Smith je kněz a že se za ně modlí. Nato se jejich bajonety zase napřímily a helmice se tlačily do čela a všichni byli společně kněžimi i oběťmi. Pak někdo vykřikl a oni rázem vyskočili ze zákopu a ven přes zábradlí a rovnou vpřed do Božího dopuštění.

Otec Smith neviděl Anguse vyskočit ze zákopu, ale když běžel dopředu se svatými oleji, narazil na majora pijáka, který ležel v díře po granátu a měl v břiše velikou krvavou ránu. „Všechno v pořádku, otče; já si pořád myslím, že Bůh je kavalír,“ řekl, když se kněz k němu shýbl, aby mu dal poslední pomazání.

z knihy B. Marshala Plná slávy vybral -zj-

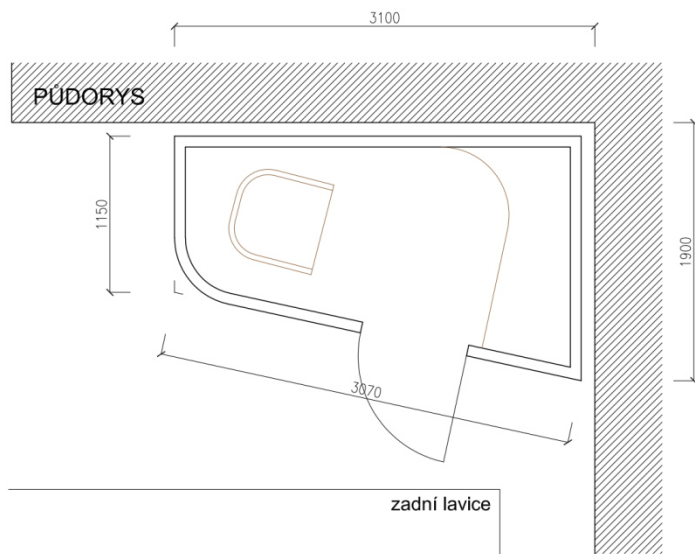
CO SE DĚJE VE FARNOSTI

ZPOVĚDNÍ MÍSTNOST

Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné má i po letech pěknou zповědnicí, na kterou jsme si všichni zvykli a tak nám přestalo vadit, že méně pohybliví lidé mají určité problémy se v ní soustředit na svátost smíření, že kněz má po určité době strnulou šíji, protože je převážně nakloněn na jednu stranu atd. Těch problému by se jistě našlo víc; proto vznikla myšlenka umístit na místo staré a málo využívané zповědnice novou zповědní místnost.

Názorů na její řešení bylo několik, pastorační rada nakonec upřednostnila místo, kde se nyní nachází původní starší zповědnice – za pravou řadou lavic z pohledu od oltáře. Provedením je navržena zповědní místnost skutečně místností, montovanou vestavbou nezasahující do konstrukcí kostela, stavebně i akusticky uzavřeným prostorem s vytápěním, větráním a osvětlením. Toto provedení by mělo splnit požadavky kněze i tajná přání farníků na dostatečné soukromí, přiměřený komfort i snadnější přístup.

Základem této vestavby je dřevěná konstrukce, doplněná tepelnou a akustickou izolací. Vnitřní povrchy stěn a stropu budou dřevěné (překližka), na podlaže zátěžový koberec, vnější povrch stěn a dveří bude obložen akustickou perforovanou deskou, která dodá celému záměru určitý vizuální výraz – nemělo by to působit jen jako krabice v rohu kostela. Uvnitř je navržena polstrovaná lavice na jedné straně a samostatné křeslo pro kněze na druhé straně prostoru vstupu, s dostatečně širokými dveřmi mezi nimi. Barevnost povrchů se bude vzorkovat až před dokončením, předpokládá se použití světlého odstínu oleje, který přizná kresbu dřeva a současně tuto vestavbu vizuálně připojí k některé z převládajících barev v kostele (štuk na stěnách nebo dřevěný strop).

-zj-, Jiří Svoboda

VÁNOČNÍ ZÁZRAK ANEB STROMEK – ZÁCHRANÁŘ...

...Štědrý den. Přípravy na nejněžnější svátky v roce zvolna spějí ke svému dokončení. Nálada slavnostní a radostná. Už jen vše doladit – vynést odpadky, ozdobit stromek, nachystat stůl na štědrovečerní večeři...

Posílám svoji nejmladší, tou dobou pubertální dceru s odpadky a nálada nenálada, vyslechnu si něco o otravování s dotazem, proč to musí udělat zrovna ona. Jen a pouze tato dcera se v tomto věku dokáže tak rozzlobit pro hovadinu a zvýšit kvůli tomu hlas, že je lepší se s ní nedohadovat, počkat, až si řekne své a ona pak stejně udělá to, co je potřeba. Tak i teď. Popadne pytlík s odpadky a odchází. Během chvíličky slyším neidentifikovatelné zvuky a řev. Že by ji někdo během takové chvílky tak rozčílil? Do háje, zrovna dnes by se tedy mohla ovládnout!

Jenže všechno je jinak. Při odnášení odpadků do sklepa si špatně stoupla hned na první schod, takže její pád z ostatních třinácti byl velkolepý.

Naštěstí pro nás všechny měl její tatínek zrovna pod schody připravený stromek a právě ten její let zbrzdil. Tím se náš tehdejší stromek stal život zachraňující zelení, protože nebýt tam, zakončila by Eliška svůj pád hlavou na zdi.

A proč vánoční zázrak? Ten stromek tam stál takhle připravený poprvé a naposledy. Běžně se totiž chystá v garáži nebo v dílně. Pod schody nikdy...

PS: Pro dokreslení situace – dcera, o které je tu řeč, si dost hrozným způsobem zhmoždila nohu, a i jinak byla celá potlučená, ale energii na to, aby se se mnou mohla dohadovat, že ona rozhodně půjde na Půlnoční a nikdo ji v tom nezabrání, tu tedy rozhodně neztratila. ☺☺☺

-AM-

První sníh

Ráno se probudím, je to jak sen,
nemůžu uvěřit, dívám se ven.
Po strohé šedi už není památky,
na zemi koberec z bělostné látky.

Vůkol je ticho, velebný klid,
tiše a lehoučce sype se sníh.
Hebounké vločky ve vzduchu víří,
spolu se houfují. K zemi pak míří.

V duši se rozhostí nádherný klid.
A náhle uslyším zvonečky znít.

Pavlna Rösslerová

BETLÉMSKÉ SVĚTLO 2020

Je to malý plamínek, který je přenesený z věčného světla, jež hoří v jeskynní kapli v dalekém městě Betlémě. V jeskyni, níž se narodil Ježíš Kristus. Toto světlo je letecky dopraveno do Rakouska. Tam se každý rok sejdou skautské delegace z různých evropských států a při slavnostní ekumenické bohoslužbě je jim Světlo předáno. Letos kvůli epidemii proběhne v sobotu 12. prosince 2020 online stream z ekumenické bohoslužby v Salzburgu.

(odkaz na stránce <https://www.betlemskesvetlo.cz/>)

Další předání plamínku bude probíhat na úrovni hranic. U nás to bude hraniční přechod Drasenhofen – Mikulov v neděli 13. prosince. Následující sobotu, 19. prosince 2020, proběhne, pokud to situace dovolí, rozvoz Betlémského světla po republice. (Čerpáno z <https://www.betlemskesvetlo.cz/>)

V den, kdy píšu tento článek, ještě nelze s jistotou říct, jak budeme moci Betlémské světlo do vašich domovů doručit. Ale našim každoročním úkolem je zajistit, abychom ho dovezli až sem k nám. Jak bude vypadat předávání Světla, dáme zavčas vědět v ohláškách, nebo se nás nebojte zeptat. Rádi bychom vám tento dárek, Betlémské světlo, zanechali jako symbol přátelství a naděje.

Za 6. oddíl skautů Veronika Kubičková

Informace ze 4. jednání Pastorační rady farnosti Dolní Čermná konaného dne 24. listopadu 2020

Pastorační rada farnosti (PRF) letos jednala již počtvrté a to v úterý 24. listopadu 2020 od 18 hodin. Domlouvání tentokrát nebylo u některých bodů programu jednoznačné. Především v případě dalšího konání bohoslužeb i farních akcí, hlavně pro nadcházející dobu adventní i vánoční, bylo zřejmé, že s ohledem na trvající nouzový stav, s tím související různě měněná opatření a očekávané rozvolňování nic není jisté a rozhodovat bude nutné aktuálně a operativně od momentální situace.

Úvodem otec Jan sdělil, že koncem září byla s Biskupstvím královéhradeckým vyjasněna otázka schválení pastorační asistentky pro naši farnost; podané žádosti bylo vyhověno a o tuto službu byla požádána Ing. Marta Marešová, která ji přijala. Otec Jan poděkoval Pastorační radě farnosti za podporu této iniciativy. Práce, kterou je potřeba zvládnout, přibývá a značně vytížení jsou oba. Bude moc vděčný za jakoukoliv pomoc ostatních. Kromě běžné agendy nezbytné pro chod farnosti vyřizují také podklady k opravám farního kostela, střechy fary, střechy kostela na Mariánské Hoře. Během října a listopadu přibýly činnosti a aktivity, které naše farnost dosud nezažila: zajišťování on-line přenosů z našich kostelů, rezervace mší, večerní on-line čtení pana faráře z fary..., abychom mohli i po dobu omezení shromažďování v kostelech zůstat propojeni. A otci Janovi za to patří velké poděkování.

Předběžně byl stanoven termín prvního svatého přijímání – na 6. června 2021, neděli po slavnosti Těla a Krve Páně, bude ještě probrán s rodiči dětí.

Projednávala se finanční pomoc indické dívce, kterou naše farnost podporuje ve studiu v rámci adopce na dálku. Díky několika individuálním příspěvkům našich farníků byla příslušná částka na rok 2020 vybrána a odeslána a také se již podařilo vybrat téměř polovinu potřebného obnosu na příští rok. Diskutovalo se, jak v této aktivitě pokračovat dál, zda do ní zapojit třeba také děti. Zazněl návrh zajistit peníze na tuto podporu v rámci postních aktivit.

Probíraly se záležitosti praktické: otevírání kostelů, úklid hřbitova a přilehlého okolí, zajištění vánoční výzdoby kostela. Bylo konstatováno, že ačkoli byly jako obvykle termíny generálního úklidu farního kostela před poutí a před posvícením stanoveny, vzhledem ke koronavirové situaci se ani jeden nakonec neuskutečnil. Vysvětlovaly se také některé věci technické (proč není osvětlení hřbitova a kostelních hodin).

Hovořilo se o farní knihovně, kterou paní Anna Motlová porovnála a zaktualizovala seznam knih; je k dispozici v elektronické podobě na webu farnosti. Knihovna zatím není využívána, ačkoliv možnost vypůjčování knih byla dostatečně prezentována. Zřejmě to nelze přičítat nezájmu, ale spíše okolnostem doby, nefungovaly ani ostatní knihovny.

Jednalo se o možných variantách průběhu adventní duchovní obnovy a půlnoční mše. Duchovní obnovu naplánovanou na 12. prosince do Orlovny by bylo lepší konat v kostele z důvodu možné účasti většího počtu lidí. S P. Karlem Moravcem, který ji povede, bude projednána možnost on-line přenosu a jejího podrobnějšího průběhu. Konání mše 24. prosince odpoledne, půlnoční jakož i mši v ostatní vánoční svátky se bude řešit podle situace a možností.

V návaznosti na předcházející jednání předložil otec Jan pastorační radě návrh zpovědní místnosti zpracovaný Ing. Jiřím Svobodou: je navržena především jako akusticky izolovaná, s osvětlením, odvětraná, přístupná i pro imobilní. Zejména s ohledem na materiály, které jsou navrženy tak, aby zpovědní místnost splňovala potřebnou kvalitu, je její rozpočet vyšší oproti původnímu předpokladu. Ač částka je veliká, našel se sponzor, který uhradil celou částku. Zpovědní místnosti je věnován samostatný článek.

V závěru jednání se pak hovořilo o přípravě pastoračního plánu na nadcházející rok.

Další jednání PRF je naplánováno na čtvrtek 21. ledna 2021 od 18:00 hod. na faře v Dolní Čermné.

Hana Vágnerová

Ekonomické okénko

Ve čtvrtek 10. prosince 2020 se na faře sešla Ekonomická rada farnosti. Přítomni byli všichni členové ERF. Jednání bylo zahájeno modlitbou. Otec Jan v úvodu požádal členy o jejich větší zapojení či o zapojení dalších farníků. Členové ekonomické rady byli seznámeni se současným stavem farního účtu.

Otec informoval:

Zpovědní místnost v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné – Jiří Svoboda předal návrh a předložil cenovou nabídku od Jana Svobody na realizaci zpovědní místnosti. Otec informoval radu, že na tuto akci sehnal sponzora a celá částka bude hrazena sponzorsky.

Nový oltář (obětní stůl) na Mariánské Hoře - návrh oltáře je schválen pastorační radou farnosti, vyrábět bude firma z Červeného Kostelce. Financován bude rovněž sponzorsky, realizace proběhne do května 2021.

Nový oltář (obětní stůl) v Petrovicích – farníky byl vybrán návrh Jiřího Svobody. Žádost o schválení byla zaslána na biskupství. Na tento oltář proběhne sbírka v Petrovicích, zbytek doplatí sponzor.

Dřevěné konstrukce střechy na faře – odborný posudek zpracovala firma S.P.UNI z Řetové, je nutná sanace, kontrola pozednice a ošetření krovu (zatekání – havarijní stav střechy). Je nutné provést úklid, sanaci a zateplení.

Dřevěné konstrukce v kostele na Mariánské Hoře – Jiří Svoboda informoval, že z důvodu napadení dřevěné konstrukce dřevokazným hmyzem oslovil firmu z Brna k provedení odborného posudku. Firma provedla obhlídku, zprávu nám zašle v průběhu ledna. Příprava na sanační ošetření bude provedena svépomocí na jaře 2021. Zdá se, že stav není zas tak vážný jak jsme se obávali a nehrozí uzavření kostela.

Spolupráce s Městysem

Otec Jan jednal se starostou Městysu Dolní Čermná p. Petrem Helekalem.

Oprava soch – starosta informoval, že by Městys chtěl zažádat o dotaci na opravu soch – sv. Václava, Panny Marie Bolestné a kříže u sv. Barbory. Sdělil, že sochy a kříž jsou farnosti, pozemek je Městysu a bude nutná součinnost Městysu a farnosti. Opravy by provedl Městys. Otec Jan souhlasil.

Hřbitov – starosta navrhl, aby farnost sehnala 2 lidi, kteří by pracovali na DPP pro Městys a starali se o hřbitov – sekání trávy, hrabání listí, popelnice a další práce.

Je potřeba zaktualizovat smlouvu mezi farností a městysem ohledně hřbitova.

Osvětlení hřbitova – bude řešit Městys

Osvětlení hodin – starosta navrhl, aby farnost zadala a následně předložila cenovou nabídku na opravu elektroinstalace. Zdá se, městys by akci finančně podpořil.

Plánované akce:

Otec Jan by chtěl nejprve opravovat střechu a fasádu kostela v Dolní Čermné. Jiří Svoboda zdůraznil, že střecha fary je v havarijním stavu a je třeba nejprve udělat střechu fary. Sdělil, že u kostela se mohou začít dělat přípravné práce – výměna oken u sakristie, zbourání boudy za kostelem, nové dveře u zadního bočního vchodu, přerovnat chodník u vstupu. Naplánovat etapy oprav na kostele. Je třeba mít připravenou projektovou dokumentaci, položkové rozpočty a maximálně využít vyhlášené dotace.

Marta Marešová informovala, že se spojila se Svazkem Pod Bukovou Horou a jednala s pí Bártlovou. Je ve spojení s Ladislavem Markem, který rovněž zpracovává dotace. Dále osloví Mas Orlicko a požádá o schůzku.

Otec Jan informoval, že biskupství pravděpodobně neotevře fond solidarity kvůli situaci s koronavirem, že nejsou už po několik měsíců sbírky v kostelech.

Vytápění fary – Jiří Svoboda i po konzultaci s Šárkou Benešovou navrhuje plynové vytápění. Je zvažována i alternativa elektrického vytápění, ke které byly předloženy podklady (3 cenové nabídky). Jiří Svoboda řekl, že je nutné zvážit, jakým způsobem se bude vytápět – zda se bude temperovat nebo se bude topit nárázově. Otec Jan je spíše pro elektrické vytápění, protože by se mohlo topit už co nejdříve, odpadly by stavební úpravy a realizace vyjde podstatně levněji a „ušetřené“ peníze by se mohly využít na další akce farnosti, kterých máme před sebou spoustu. Nedořešeno.

Poutník – na závěr se František Severin zeptal na cenu Poutníku. Otec vysvětlil, že se Poutník nyní vydává pouze v nákladu 150 ks a s barevnou obálkou. Celková cena zůstala téměř stejná, ale už nezbyvá téměř žádný výtisk. Otec vyjádřil svůj názor dávat elektronickou podobu Poutníku na web až později, protože pak nemá smysl tolik práce na tištěném. ERF je spíše proto dávat elektronickou verzi na web již v pondělí po neděli, kdy Poutník vyjde v tištěné formě.

Další setkání ERF se uskuteční 28. ledna 2021 v 18:00 hod. na faře.

Marta Marešová

AHOJ DĚTI,**Ježíšovo narození**

Anděl přinesl Marii dobrou zprávu: „Narodí se ti dítě! Dáš mu jméno Ježíš. Bude to Boží syn!“ Maria se musela spolu se svým manželem Josefem vydat na dalekou cestu do Betléma. Nikde pro ně ale nebylo místo, všechny hostince už byly obsazené. A tak zůstali se zvířaty v teplé stáji za hostincem. A tam se jim narodil Ježíš, Boží Syn. Maria ho zabalila do plenek a položila do jeslí.

Tu noc pastýři na kopcích u Betléma viděli něco nečekaného. Objevil se před nimi anděl a řekl: „Nebojte se! Přináším vám i celému světu dobrou zprávu. Dnes se vám v Betlémě narodil Spasitel. Jděte za ním. Leží v jeslích zabalený do plenek.“ Pastýři spěchali za dítětem. A chválili Boha za všechno, co viděli. Z východu přišli moudří muži. Hledali nového krále. Malému Ježíškovi se poklonili. Přinesli mu též dary – zlato, kadidlo a myrhu.

(převzato z knížky Bible hrou)

Obrázek: <https://deti.vira.cz/aktivity/omalovanky/vanocni-omalovanky>

-em-

PRO STARŠÍ

Vánoce jsou za dveřmi a my máme opět možnost společně oslavit narození Ježíše Krista. Možná není od věci si uvědomit, s čím (a proč) jdeme k jeslím. Máme ruce plné mobilů či jiného haraburdí nebo přicházíme s rukama prázdnými a jsme tak připraveni přijmout ten největší dar?

Vánoční blázen

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým.

Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

„Ta nová hvězda je jasnější než ostatní“, myslel si. „To bude královská hvězda – narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede.“

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat.

A tak se z domova vydal na cestu – bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím“, pomyslel si blázen. Avšak když vzhlédl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A vtom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích – malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadilo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnými rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že

svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdal dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

Odkaz:

<https://deti.vira.cz/kalendar/vanoce/vanocni-pribehy-a-vypraveni/povidka-vanocni-blazen>

Správné odpovědi minulého kvízu: 1c; 2 a+c; 3b; 4b; 5c; 6b; 7a+b+c.

-em-

9. Orlí let – 2. část

Ve Verměřovicích nás už netrpělivě vyhlížel pan Komárek mladší se svým polským Universalem. Pan Komárek starší (pan Moravec), současný kostelník verměřovický, měl v 9:30 ve Verměřovicích právě kostelnickou povinnost, a tak se nemohl slavnostního startu zúčastnit. Jen co jsme se rozjeli, potkala nás hned další závada, tedy nás... pana Komárka mladšího potkala. Ujel celé dva metry a spadl mu řetěz. Pan Komárek mladší se tedy stal držitelem světového rekordu v nejkratší ujeté vzdálenosti bez poruchy. Pomocí napínáků jsme notně vytahány řetěz napnuli a jelo se. Díky této opravě se nám ale peloton roztrhnul už tady a sjeli jsme se v podstatě až na konci Lukavice. Jen jsme si mezitím ještě na cyklostezce nad Lukavicí stačili zazávodit s nějakým vysportovaným cyklistou na silničním kole. Měl co dělat, když tam Honza na Herculesu šoupnul dvojku!

V Žamberku jsme obložili tím naším železem lípu před kostelem a šli jsme na mši. Po mši svaté, kde se vzal, tu se vzal, objevil se pan Macan i se svým Achillem z roku 1939. Vyrazil totiž dřív, že prý aby nemusel tak kvaltovat. Z kruhového objezdu v Žamberku jsme to museli pořádně rozjet, abychom to po silnici k Tyršově rozhledně vyjeli. No...nevyjeli. Teda kromě „soudružky třídni“ Anežky na Velamosce, která z nějakých nepochopitelných důvodů vyjela úplně všechno a všude, a Honzy, který si na Herculesu vypomáhal zařazením „Bergegang“, tedy nejmehčího horského převodu. My ostatní jsme vyjeli tu více, tu méně, všichni jsme ale nahoru museli dojít pěšky. Byl to jeden z těch kopců, kde se ukázal zásadní rozdíl mezi námi a běžnými moderními cyklisty. Na začátku se pletli oni nám, protože my to museli pořádně rozjet, zatímco oni už řadili lehčí převody, těsně pod vrcholem jsme se ale už pletli my jim, když oni stále pokračovali v jízdě stylem tzv. na kašpárka a my už provozovali pěší turistiku.

Pod dřevěnou nedávno rekonstruovanou Tyršovou rozhlednou, která se nad Žamberkem tyčí od roku 1932, jsme se na chvíli rozložili na trávnik a nechali ovívat svá orosená čela. Za 15 Kč jsme se po vystoupení několika schodů mohli rozhlédnout po kraji. Zjevil se nám zde také pan Komárek starší, který se nechal přivést i s kolem maminkami naším doprovodným vozem. O kousek dál na parkovišti jsme právě u doprovodného vozu pojedli něco bucheta a pak si Eliška usmyslela, že nám ukáže, jak svítí ta její karbidka. Karbidová lampa obvykle funguje tak, že z horní komory odkapává voda na karbid vápenatý ve spodní komoře, chemickou reakcí vzniká acetylen, který je přiváděn ze spodní komory do prostoru mezi parabolou a čočku, kde

se zapálí a udržuje plamínek, jenž by měl osvětlovat vozovku před cyklistou. Eliščina letitá karbidka už ovšem netěsnila všude tak, jako za mlada, rozhořela se mocným plamenem a začala svítit víc, než jsme si všichni okolo přáli.

Když se podařilo karbidku uhasit, vyhoupli jsme se do sedel a vyrazili po silnici z kopce směrem na Dlouhoňovice a tady, na nejhladším asfaltu, po kterém jsme za celou cestu jeli, měl Honza defekt, a tak šlo kolo opět vzhůru kolama a klíče a lepení z brašny. My ostatní jsme se vydali napřed výletním tempem podle trati směrem na Popluží a prašnou cestou do Bohousové. V Bohousové u Konzumu, přímo naproti hostinci v tzv. národním stylu rondokubismu, pan Macan začal rozdávat svoje zdravé tabletky, které ale byly tak kyselé, že se po nich všem křivila „huba“. Kromě mě teda, protože já jsem si nevzal. Rozhricovaná Eliška si udělala pohodlí přímo na sluncem prohrátém asfaltu před konzumem a pochvalovala si, jak to krásně chladí.

V podhradí hradu Litice jsme nejdřív ze všeho zaparkovali náš kovošrot do stojanu u hospody a objednali si pivo a vepřovou se zelím a knedlíkem. S touto přídatnou zátěží jsme se vydali vzhůru k hradu i s koly. Pochopitelně se našli někteří, kteří se to pokoušeli vyjet, nutno dodat, že marně. Na hradním nádvoří jsme opřeli kola, kde se dalo, a sebe rozmístili různě po trávníku... a jak jsme se tam tak s plnými žaludky povalovali, do hradu už se nikomu ani nechtělo. A Elišce v nestřežené chvíli schválně zmizela karbidka, kterou si společně s tou těžkou aktovkou poponášela po nádvoří. Jak to Eliška zjistila, hned se obořila na šprýmaře pana Macana, který však byl tentokrát z obliga. Ale kdo to byl...? A to já prozradit pochopitelně nemůžu.

pokračování příště; František Mareš

Budiž světlo ...

*Vánoční noc nad Černou
skví se krásou tajemnou.*

*Betlémské ať hvězdy jas
rozesvíjí také nás.*

Pokojné a požehnané svátky narození Božího Syna i pevné zdraví, štěstí a spokojenost v nadcházejícím roce

přeje
redakční rada Poutníka

POUTNÍK – VÁNOCE 2020 / LEDEN 2021

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300

Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-, Lukáš Nastoupil -ln-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 16. 1. 2021. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**